

ตุลาคม 2564

3 ตค. วัดป่าธรรมวิสุทธิมงคล ลพบุรี

ที่อ้อยและน้องกาญจนาไปเยี่ยมท่านอาจารย์สมชาย วัดป่าธรรมวิสุทธิมงคล อ.โคกสำโรง ลพบุรี พื้นที่วัดน้ำท่วมหมดประมาณ 2-2.5 เมตร ต้องใช้เรือเดินทางเข้าไป พระต้องมาอาศัยอยู่บนที่ริมถนน ท่านทำโรงทานเลี้ยงชาวบ้านบริเวณน้ำท่วมด้วย ลงมือทำกล้วย/มัน/เผือก ทอดเองเลยครับ วันนี้เอาของมาเติมคันลตที่อ้อย อาหาร เสื้อยืด ผ้าห่ม ยาน้ำกักเก็บ ยาทาแผล ยากันยุงทั้งทาทั้งฉีดและยาจุดกันยุง มุ้ง อาหารแห้ง ปานะ น้ำขวดๆ พวกเราร่วมกันถวายปัจจัยแค่ท่านอีก 10000 บาท เพราะข้าวของในวัดเสียหายมากๆ ท่านคงต้องใช้จ่ายไม่น้อยเลย ทั้งต้องช่วยเหลือชาวบ้านด้วย ทางกรว่าน้ำจะลดเป็นปกติได้ภายในปลายปีนี้ก็อีกสามเดือนเป็นอย่างน้อยครับ ถึงเวลานั้นคงต้องการทั้งปัจจัย และแรงงานมาช่วยเหลือบูรณะวัดกันยกใหญ่ นะครับ ใครว่างก็ลงปฏิทินไว้ได้เลยครับ นอกจากจะนำเงินและสิ่งของมาถวายท่าน เรายังได้มีเวลาสนทนากันนานพอควร ได้เรียนหลายๆสิ่งหลายๆอย่างจากท่านอีกเช่นเคย ทำให้นึกถึงสมัยที่ได้ร่วมดูแลพ่อแม่ครูอาจารย์หลวงตาพระมหาบัวที่บ้านดาดก็ได้ท่านช่วยประสานงานหลายสิ่งหลายอย่างจริงๆ ท่านเป็นพระที่น่านับถือองค์หนึ่งจริงๆ ชีวิตท่านผ่านอะไรมามากมายกว่าจะมายืนตรงจุดนี้ได้เกินกว่าคนทั่วไปจะสามารถทำได้เลยครับ แม้ปัจจุบันท่านมีพระสิบกกว่ารูปในวัด ท่านต้องดูแลทุกอย่างในวัด งานทุกอย่างท่านต้องลงมือเองด้วยเสมอ เพื่อเป็นตัวอย่างให้พระ เด็กวัดและชาวบ้าน โรงทานตลอดสิบปีมานี้ก็ทำมาโดยตลอด เลี้ยงดูแลอุปการะเด็กๆก็หลายคนทีเดียว ทุ่มเทให้วัดและชุมชน เป็นตัวอย่างให้พระในวัด นับว่าเป็นเจ้าอาวาสที่น่าเคารพศรัทธายิ่ง แทบจะไม่มีเวลาไปเที่ยวนอกวัด การก่อสร้างในวัดก็คุมเองออกแบบเอง นับว่าหาพระเช่นนี้ได้ยากยิ่งในปัจจุบัน สามารถสร้างโอกาสในวิกฤตได้เสมอ กราบอนุโมทนาบุญ แม้ไม่ได้พบกันมานานแต่ก็ยังคิดถึงเสมอ ได้คุยสนทนากันครั้งนี้ นับว่าชื่นใจจริงๆ

8-9 ตค.64 ธรรมวิภาวัน

เริ่มจัดของชุดแรก บ่ายนี้ ชุดสองพรั่งนี้ครับ เข้าไปจัดหาของมาสามรถกระบะ ตอนแรกเอาของน้องจักรไปคันเดียวแต่ไม่พอ ต้องรบกวานรถคุณสมศักดิ์อีกหนึ่งคัน ส่วนคุณน้องส่งถุงดำมาร่วมอีกคันหนึ่งครับ ต้องรีบทำงานกับเพราะฝนตั้งเค้ามาแล้วครับ ใสถุงแล้วปิดไว้ก่อน พรั่งนี้มาเปิดใส่ชุดยาเพิ่ม ส่วนอาหารสดวันจันทร์ อังคารหน้าอีกครับ ก่อนจะออกเดินทางกัน พรั่งนี้ นะครับ ทั้งวันครับ

13 ต.ค.64 ทริปช่วยผู้ประสบอุทกภัย

ณ วัดไผ่ล้อม บางบาล

หลังจากถวายภัตตาหารและสังฆทานแด่สงฆ์แล้ว เราก็มามอบถุงยังชีพให้ชาวบ้านหมู่หนึ่งกัน ส่วนใหญ่ต้องพายเรือมากัน มีท่านผู้เฒ่าอายุเฒ่ามาจากบ้านเองอายุก็มากแล้วเราจึงบอกว่าให้รอที่เรือจะนำไปให้ แต่ท่านบอกว่าอยากมาร่วมด้วย มีชาวบ้านมากร้อยกว่าคนมากันไม่ครบบางคนก็ต้องให้เพื่อนๆรับแทนให้มาถึงทางจนท.ก็แจกบัตรให้และให้ยื่นกันอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย พอรับมอบของเสร็จก็ให้นั่งรอเพื่อนๆก่อนจะได้นำข้าวกล่องและขนมใส่ถุงยังชีพได้สะดวกด้วย พี่น้องทุกๆท่านน่ารักมากๆ ถึงแม้ของที่เรามอบให้จะมีมูลค่าไม่มากเพียงประมาณห้าร้อยบาทได้แต่ก็ไม่มีใครบ่นว่า ทุกคนหน้าตายิ้มแย้มพูดคุยกับชาวคณะอย่างเป็นกันเอง พวกเรามีความสุขกันมากครับ กราบอนุโมทนากับทุกๆท่านที่มีส่วนร่วมในบุญนี้ะครับ

ณ อ.บางบาล

ชาวบ้านบางคนยังคงต้องอยู่ใต้น้ำเพราะบ้านบางหลังท่วมไม่มาก ทางผู้ใหญ่จึงจัดให้เราไปมอบที่บ้านเขาเลย แต่ต้องนั่งเรือพายไป ทั้งหมด4ลำ เอาของไปประมาณ30+ชุด ล่องไปตามบ้าน แวะเยี่ยมมอบถุงยังชีพและข้าวกล่องขนมปังให้กันทุกบ้านเลย คนที่ว่ายน้ำไม่เป็นก็ตุ้มๆตอมๆไปกับสายน้ำด้วยเลยครับ

ณ วัดนกกกระจาบ อ.บางบาล

วัดนกกกระจาบก็เป็นอีกวัดที่น้ำท่วมมากๆ ต้องต่อสะพานเข้าวัด ดิที่มีคนวัดช่วยนำสังฆทานขนใส่เรือขนไปมอบใกล้ๆกุฏิท่านเจ้าอาวาส ท่านว่าปีนี้มีพระจำพรรษาแค่สองรูป เลยต้องทำงานหนักกันทั้งสองรูป นอกจากมอบสังฆทานแล้ว คณะเรายังมอบปัจจัยถวายไว้เพื่อท่านต้องใช้จ่ายอีกสามพันบาทครับ วัดที่อยู่ชานนี้สวยงามนะครับ เป็นวัดเก่าที่จริงแต่วิหารอารามสวยจริงๆต้นไม้ก็ใหญ่โต ถ้ำน้ำไม่ท่วมคงสวยนะครับ

ณ วัดธรรมจักร อ.บางบาล

วัดธรรมจักร ก็เป็นอีกวัดที่อยู่ในพื้นที่น้ำท่วม ดิถีบริเวณที่จอดรถหน้าวัดไม่ท่วม ชาวบ้านจึงมาอาศัยกันอยู่หลายครอบครัว แต่ตัวอาคาร วิหารของวัดท่วมหมด สุนัขแมวต้องมาอยู่อาศัยกันที่กุฏิ พระสงฆ์ด้วยเลย สงสารท่านมาก เรานำสังฆทานมามอบพร้อมปัจจัยถวายสงฆ์ด้วย พระอยู่กันห้าครอบครัวแต่ก็ลำบากมากทีเดียวครับ

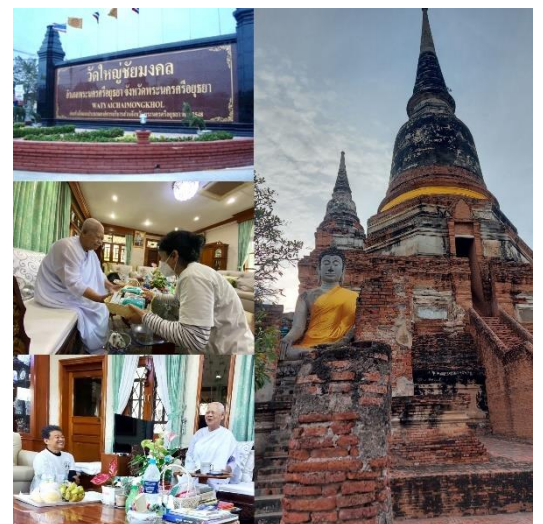
ณ วัดยม อ.บางบาล

วัดที่สี่ของทริปนี้ เรามาวัดยม ตอนแรกว่าจะมาแต่ชาวบ้านบอกว่าน้ำท่วมเข้าไปไม่ได้ เราจึงวนไปวัดแก้วก่อน แต่วัดแก้วไม่ท่วมจึงย้อนกลับมาวัดยมใหม่ ทางเข้าได้ยากมาก น้ำท่วมเกินครึ่งล้อ หน้อยเกินหัวเข้าไม่เกินคืบ แต่จะเอาเรือเข้าไปก็ลำบาก คุณสมศักดิ์เลยเอารถลุยเข้าไปเลย ไปถึงวัดบริเวณศาลาหอนั้นไม่ท่วม จึงกราบนิมนต์ท่านเจ้าอาวาสมารับสังฆทานและปัจจัยที่ศาลาหอนั้นเลยเพราะกุฏิท่านน้ำท่วม ชาวบ้านกำลังทำสะพานไม้ให้พระท่านเดินขึ้นกุฏิชั้นสองได้สะดวกจะได้ไม่ต้องเดินลุยน้ำไปมา

ณ วัดใหญ่ชัยมงคล

อ.บางบาล ก่อนปิดทริป ตกเย็นเราจึงมาที่วัดใหญ่ชัยมงคลกัน มีโอกาสจึงมอบถวายสังฆทานและขนมให้คุณแม่สมจิตร พุดคุยกันอยู่นานสักสองชม. พอหายคิดถึงจึงลากลับ ก่อนกลับยังได้กราบขอโอกาสให้ทางมูลนิธิฯมาจัดอบรมปฏิบัติธรรม ที่วัดอีกครั้งปลายปีนี้ด้วยครับ

16 ต.ค. 64

วัดโพธิญาณรังสี (1)

เข้าออกจากธรรมวิภาวันกันตั้งแต่ตีสี่ครึ่ง ไปถึงวัดประมาณเจ็ดโมงครึ่ง ได้มีเวลาสนทนากับท่านอาจารย์สุนัย พอสมควรก่อนที่จะได้กราบถวายจันทน์และผ้าจ่านำพรธษา ท่านสนใจจะนำเครื่องปั่นไฟฟ้าจากน้ำมาใช้ที่วัดเพื่อประหยัดค่าไฟฟ้า เพราะตอนนี้ต้องใช้ไฟในการก่อสร้างศาลาอุโบสถอยู่ครับ กลับมาเลยได้การบ้านมาดำเนินการหน่อย เพื่อนๆสนใจร่วมบุญกันเรียนเชิญนะครับ

วัดสันติวาราม (2)

กราบถวายผ้าจํานำพรญาและปัจจัยร่วมสร้างอุโบสถเจดีย์กับท่านด้วย ท่านเพิ่งกลับมาจากรพ.เพราะถ้าได้อีกเสบทานอะไรไม่ได้มาสองสามวัน ช่วยกันถนอมธาตุขันธุ์ท่านกันนะครับ ใครมีกำลังช่วยท่านสร้างอุโบสถเจดีย์กันนะครับ

วัดป่าคีรีเขต (3)

กราบถวายผ้าจํานำพรญาและร่วมปัจจัยบูรณะวิหารหลวงพ่อใหญ่กับท่านอาจารย์สนิท ปลายเดือนนี้ท่านมีงานกฐินวันเสาร์ที่30นะครับ ใครว่างเรียนเชิญครับ วัดท่านเราก็มาหลายครั้งแล้วครับ แต่วันนี้หลงเข้ามาทางเขาวงกต เลยทำให้ผิดเวลาไปกว่าครึ่งชั่วโมงเลยครับ ถ้าหากท่านต้องรอกณะเราเพราะท่านติดคุมสอบที่จังหวัดด้วยครับ

สำนักสงฆ์สุขแสงธรรม (4)

วัดที่สี่คณะเราเยี่ยมท่านอาจารย์น้อย สน.ส.สุขแสงธรรมที่เขาลูกช้างครับ วันนี้เรามาทานกลางวันกันที่วัดเลยครับ คุยกับท่านพอหายคิดถึง แล้วจึงกราบถวายผ้าจํานำพรญาครับ ท่านให้ธรรมโอวาท 3ข้อ คือ 1.ศีล 2.สติ/สมาธิ 3. ภาวนา คือนอกจากทำทานที่พวกเรามักจะทำกันอยู่แล้ว ก็ต้องรักษาศีล คุมกายวาจาเราให้ดี มีสติ มีสมาธิให้ใจสงบ แล้วก็พิจารณา /ภาวนาให้เห็นความจริงที่เกิดอยู่ทุกขณะรอบตัวเรารวมทั้งตัวเราด้วย ท่านว่าท่านไม่ได้จัดงานกฐิน ผ้าจํานำพรญาเราจึงแทนผ้ากฐินไปเลยครับ ดีจัง

วัดเขาคิชฌกูฏถาวราราม (5)

วัดที่ห้าของทริปนี้ เรากลับมาราบท่านอาจารย์สมบุรณ์ที่วัดเขาคิชฌกูฏ ท่านมีเวลาให้ธรรมโอวาทพวกเราอยู่นานเลยครับ ขอสรุปมาแบ่งปันกันนะครับ ท่านว่าการทำทานที่เราทำก็คืออยู่แต่ยังไม่เพียงพอ ตามที่เรากล่าวตอนถวายผ้าจํานำพรษาว่าขอเป็นปัจจัยสู่พระนิพพาน เราคงต้องทำมากกว่าทาน ต้องทั้งศีล สมาธิและภาวนา การภาวนาให้มีสติจดจ่อในกายในใจ จนรวมเป็นสมาธิ มีจิตมีกำลังแล้วให้พิจารณาในกายในใจนี้ เมื่อมีเวลาให้หย่อนเข้ามาดูในกายในใจของเราอยู่เสมอๆ ไม่จำเป็นต้องภาวนากันตามรูปแบบเช่น นั่งสมาธิหรือเดินจงกรมก่อนค่อยพิจารณา เพราะสามารถภาวนาได้ทุกขณะ การมีเวลาแล้วทำตามรูปแบบก็ไม่ผิด แต่เราอาจไม่มีเวลาว่างทำกันได้เสมอๆ จึงไม่ต้องรอ หมั่นดูกายดูใจเราบ่อยๆ ไว้

วัดป่าคลองมะลิ (6)

วันที่หกของวันนี้คือวัดป่าคลองมะลิ หลวงปู่ประเวศ แต่ท่านไม่ได้จำพรรษาที่จันทบุรี ท่านไปอยู่ร้อยเอ็ดครับ เพราะที่จันทบุรีขึ้นมามากๆ ตอนแรกเราว่าจะมาขอพักภาวนาที่นี่ แต่รอบๆ วัดมีคนติดโควิดกันมาก จนวัดต้องยกเลิกงานกฐิน เราเลยไม่อยากจะรบกวนท่าน ไปหาที่พักข้างนอกแทนครับ ดิฉันนะครับ ผ้าจํานำพรษาจึงเป็นประโยชน์อย่างมากแทนผ้ากฐินเลยครับ กราบอนุโมทนาบุญกับทุกๆ ท่านที่มีส่วนในบุญนี้ครับ

วัดป่าสิริจันท (7)

เรามาถึงวัดสิริจันท เป็นวัดสุดท้ายของวันนี้ แต่เรามาถึงห้าโมงเย็นแล้วพยายามโทรติดต่อก็ไม่ได้ โทรไปหาโยมที่วัดท่านว่าวัดเปิดแต่ตอนเช้า สายๆ ก็ปิดแล้ว คณะเราจึงต้องกราบลาท่านออกมา ไม่มีโอกาสไปฟังท่านอาจารย์เดชสอนธรรมเลยครับ

วัดเขาน้อยสามผาน (8)

เช้าวันอาทิตย์ เรามาถวายจิ้งหรีดและผ้าจํานำพรรษาที่วัดเขาน้อย แต่ท่านอาจารย์เด็ยไม่อยู่ไปงานที่วัดท่านอาจารย์ทวย เราเลยกราบถวายท่านมหาแทน ท่านว่ามาทำบุญทำทานก็ได้อยู่ แต่ต้องหมั่นภาวนาด้วยทิงไม่ได้ วัดนี้มาที่ไรก็ทำให้นึกถึงหลวงปู่ฝีก ท่านเมตตาเรามาก มักจะเรียกไปสอนอะไรต่อมิอะไรบ่อยๆ ไปมอบของให้ชาวเขาด้วยกันบ้าง ภาพที่ท่านนั่งฟังองค์หลวงตาบ้านตาดเราชอบมากๆน่ารักจริงๆ คณะเราจัดอาหารถวายเสร็จก็ลากลับไปวัดธรรมสถิตย์ต่อครับ ท่านมหาฝากธรรมะให้คณะเราด้วยครับ สรุปรธรรมะ ทาน อย่างเดียวไม่พอที่จะไปนิพพานนะ รักษาศีล ภาวนาจึงจะทำให้ถึงนิพพานได้ การภาวนา จะวิธีไหนก็ได้ แต่ให้ทำต่อเมื่อสม่าเสมอ มีความเพียรเป็นการพัฒนาฝึกจิตให้ยกระดับขึ้นจะพบว่าถ้าเราภาวนาถูกต้องแล้ว เมื่อมองย้อนกลับไป จะพบความแตกต่างจากเดิม ยิ่งอยากจะทำสมาธิภาวนา เพราะเวลาเราเหลือน้อยลงแล้ว

วัดธรรมสถิตย์ (9)

ออกจากจันทบุรีก็มากราบถวายผ้าจํานำพรรษาท่านอาจารย์สุชินวัดธรรมสถิตย์ เช้านี้มีभवพระใหม่รูป เราเลยทันได้ตัดบาตรและถวายจิ้งหรีดด้วย ท่านสอบถามเรื่องไปมอบของที่อยุธยา เพราะท่านจะไปมอบที่อยุธยา สัปดาห์หน้าเช่นกัน ท่านว่าเสร็จงานที่วัดท่านจะไปรับศพคุณอ้อด จากรพ.ไปส่งที่วัดครับ

วัดมาบจันทร์ (10)

วัดที่สามของวันอาทิตย์นี้ เรามากราบถวายผ้าจํานำพรรษาท่านอาจารย์อนันต์ที่วัดมาบจันทร์กัน ตอนนี้วัดยังปิดอยู่ครับ แต่น้องปิงช่วยประสานให้คณะเราเลยได้มากราบท่าน ท่านให้กำลังใจพวกเราให้ตั้งใจทำบุญกุศลกันต่อไป และยังกรุณาตอบปัญหาข้อปฏิบัติภาวนาของเพื่อนๆ ในคณะด้วย ทุกคนได้ประโยชน์ในการภาวนากันมากเลยครับ กราบขอบพระคุณพ่อแม่ครูอาจารย์ครับ ก่อนกลับเรายังได้มีโอกาสถวายปัจจัยร่วมสร้างเจดีย์วัดท่านอีกด้วยครับ

วัดกุมาศ (11)

ออกจากวัดมาจนถึงวันนี้เราก็มากราบถวายผ้าจํานำพรรษาท่านมหาสิริสที่วัดกุมาศ มาผัดเวลาไปหน่อยท่านกำลังจะพัก แต่ท่านก็เมตตาออกมาพบคณะเรา สนทนากันเรื่องต่างๆหลากหลายเรื่องครับ ได้แง่คิดดีครับ ก่อนกลับท่านยังมาส่งและให้กำลังใจเรื่องโรคประจำตัวเราด้วย เรียนท่านไปว่ายังพอทำงานได้ แต่ช่วงนี้มีเรื่องหัวใจเข้ามาอีกหน่อย หัวใจเต้นช้าบ้างเร็วบ้าง ระหว่าง40ถึง80ครั้ง/นาที แต่ก็ไม่มีอาการมากนักรอกนอกจากเหนื่อยหอบบ่อยๆขึ้นเท่านั้นเองครับ

วัดถ้ำประทุน (12)

วัดสุททายของทริปจาริกบุญผ้าจํานำพรรษาปี64ภาคตะวันออก ได้แก่วัดถ้ำประทุนของหลวงปู่อ่อนศรีครับ ท่านอาจารย์ยุทธเมตตาให้โอวาทคณะเราอยู่กว่าสองชั่วโมง เอ็มอ้อมเต็มล้นหัวใจกันเลยครับ ท่านเน้นย้ำว่าการปฏิบัติภาวนาไม่มีทางง่ายๆให้เดิน ทุกคนต้องผ่านความยากลำบากกันมาทุกคน อยากสบายๆคงยากที่จะได้ผลการปฏิบัติที่ดีที่ต้องการ ผลการภาวนาขึ้นกับความเพียรความอดทนความขยันของผู้ปฏิบัติ ท่านเองปฏิบัติภาวนามาตั้งแต่อายุสี่สิบจนตอนนี้หกสิบสามแล้ว เริ่มครั้งแรกเพราะได้อ่านประวัติหลวงปู่มั่น ที่ท่านบอกให้พระที่จะมาอยู่กับท่านต้องนั่งสมาธิเพชรก่อนสองชั่วโมง ท่านจึงฝึกหัดขัดสมาธิเพชรตั้งแต่นั้นมา ยังกตอนที่ท่านไปภาวนากับหลวงปู่สิมและหลวงปู่แวน ท่านก็ยังขัดสมาธิเพชรตามอย่างพ่อแม่ครูอาจารย์ได้สบายๆ ท่านว่าท่านนี้ได้ประโยชน์หลายอย่าง นั่งได้นานและมั่นคงดี ท่านยังสอนพวกเราด้วยและยังบอกทำกายบริหารยืดเอสันยืดกล้ามเนื้อก่อนและหลังการนั่งสมาธิด้วย พวกเราได้กราบขออนุญาตท่านว่ามีเวลาจะมาขอปฏิบัติภาวนากับท่านที่วัด ท่านว่ามีที่ว่างเสมอมาได้เลยครับ

18 ต.ค.64 สรูป ธรรมะ ทริปผ้าจํานำพรรษา64 (ภาคตะวันออก)

ปาฏิหาริย์แห่งเวลา ณ ปัจจุบัน

ปี 64 นี้เราเดินทางไปกราบถวายผ้าจํานำพรรษาในภาคตะวันออก ระหว่างวันเสาร์อาทิตย์ที่ 16-17 ต.ค.ก่อนวันออกพรรษาห้าวัน เราเดินทางไป12วัดแต่ไม่ได้ถวายวัดเพราะท่านอ.เดชท่านปิดวัด รวมค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น 188,765 บาท เป็นเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทาง15000บาท นอกนั้นเป็นค่าปัจจัยไทยธรรมและผ้าไตรรวมประมาณ 170,000 บาท มีเพื่อนๆร่วมบุญมาเป็นค่าปัจจัย ไทยธรรม ค่าเดินทาง

ประมาณ 6-7 หมื่นบาทครับ กราบอนุโมทนากับเพื่อนๆทุกท่านที่ได้มีส่วนร่วมในบุญกุศลนี้ร่วมกันนะครับ

การถวายผ้าจํานำพรษาเป็นการรักษาพระธรรมวินัยที่มีพระพุทธรูป บัญญัติไว้ให้คงอยู่ต่อไป อาณิสต์ก็เหมือนกับผ้ากฐิน ซึ่งปัจจุบันเปลี่ยนไปเป็น กฐินเงินเป็นหลักไปเสียแล้ว แต่ก็เข้าไปตามกระแสในการที่วัดต้องการปัจจัยไป ใช้จ่ายในเรื่องต่างๆนั่นเอง นอกจากการถวายผ้าจํานำพรษาและบริวารรวมทั้ง ปัจจัยตามวัดต่างๆแล้ว สิ่งที่เราจะได้ระหว่างการเดินทางคือ การได้เข้าทำบุญ กับพ่อแม่ครูอาจารย์ ได้สนทนาเรื่องต่างๆที่เราอาจได้มีโอกาสได้รับใช้ท่าน ได้ รวมทั้งได้รับฟังธรรมโอวาท ได้รับฟังประสบการณ์การปฏิบัติภาวนาจากพ่อแม่ ครูอาจารย์ ซึ่งหาฟังได้ยากยิ่ง และเป็นการสร้างกำลังใจให้พวกเราได้เป็นอย่างดี ระหว่างทางยังได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์การภาวนากับเพื่อนๆกัลยาณมิตรที่ร่วม เดินทางไปด้วยกันอีกด้วย

ขออนุญาตแบ่งปันคำสอนพ่อแม่ครูอาจารย์ให้เพื่อนๆที่ไม่มีโอกาสได้ ไปนะครับ อาจไม่สามารถเก็บรวบรวมทั้งหมดได้แต่เอาเป็นสรุปนะครับ การ เดินทางไปทำบุญ ครูบาอาจารย์ท่านก็ให้กำลังใจพวกเราอยู่แล้วเพราะเป็นการทำ ในสิ่งดีๆ แต่ท่านมักจะเตือนพวกเราเสมอว่า

1. การทำทานนั้นแม้ดีแต่ก็เป็นเพียงองค์ประกอบ ต้องมีศีล-สมาธิ-ภาวนา ด้วยจึง จะดี แม้เรื่องการทำทาน ก็มีความจำเป็นที่จะเจตนาเป็นสัมมาทิวฐิด้วย ทานที่ทำก็ ต้องบริสุทธิ์ ผู้ให้ก็มีสัมมาทิวฐิ ผู้รับก็เป็นผู้มีศีลมีธรรม ทานนั้นจึงสมบูรณ์
2. ท่านให้เรียนรู้เรื่องกรรม เชื้อกรรมและผลของกรรม
3. ท่านให้รักษาศีล เพราะเป็นการควบคุมตนเองไม่ให้กระทำผิด จะได้ไม่ตกต่ำไป จากสภาพในภพภูมินี้
4. การทำสมาธิ- ท่านสอนให้เจริญสติ โดยเมื่อรู้ตัวก็ให้น้อมใจมาดูกายดูใจของ ตนว่ากำลังทำอะไรคิดอะไรเพราะอะไร เป็นกุศลหรืออกุศลเป็นต้น เมื่อมีสติ บ่อยๆก็ให้ทำสมาธิตามรูปแบบเช่นนั่งสมาธิ เดินจงกรมบ้าง ท่านยังให้เรา นั่งขัดสมาธิเพชร เพราะมันคงคิณแล้วฐานมันคงไม่ปวดหลังไม่่วงหลับง่าย ๆ
5. การทำสมาธิตามรูปแบบเช่นนั่งสมาธิ/เดินจงกรม ก็ต้องทำให้ถูกต้องต้องมีสติ ทุกขณะ อย่ากังวลว่าทำแล้วไม่ได้ผล เพราะผู้ปฏิบัติจำนวนน้อยที่จะได้ผล แต่ผล การภาวนานั้นมีหลายระดับตั้งแต่เล็กๆจนมากอย่างที่เรายืนยันได้ฟังจากครูบา อาจารย์
6. ผลการภาวนาสามารถตรวจสอบได้ง่ายๆ จากพฤติกรรมของผู้ภาวนาจะ เปลี่ยนไป เช่นสงบขึ้น โกรธ/โลภน้อยลง ทำเพื่อส่วนรวมมากขึ้น ลดการเห็นแก่ ตัวลง ความหลงลดน้อยลงเช่นไม่เชื่อมงคลตื่นข่าว ไม่ขอโน้นขอนี้กับสิ่ง ศักดิ์สิทธิ์ต่างๆเป็นต้น
7. เรื่องการสวดมนต์ ให้สวดเป็นประจำ จำให้ได้ แปลให้ ได้ คณะภาวนาให้เข้าใจในบทสวดด้วย สวดเสร็จให้นั่งภาวนาเอาบทสวดมนต์ นั้นๆมาพิจารณา เป็นต้น เพื่อนๆบางคนบอกว่าสวดมนต์อยู่ก็ยังไม่คิดเรื่อง นั้นเรื่องนี้ หลงไปอยู่ในความคิดได้ ท่านว่าสติยังอ่อนต้องฝึกสติให้มากๆ
8. เรื่อง

การภาวนา ก็เหมือนกับเรื่องต่างๆในโลก คนส่วนน้อยที่จะหันมาทำเพราะพื้นฐานแตกต่างกัน การทำเรื่องใดๆไว้มาก/บ่อยๆจิตนี้ก็จะจดจำไว้ แม้เปลี่ยนภพ เปลี่ยนชาติก็ยังจำได้ ชาตินี้จึงกลับมาสนใจหรือทำได้ดีกว่าผู้ที่ไม่เคยสร้างบุญนี้มา เหมือนสวดมนต์ บทไหนที่เราสวดเสมอๆก็จำได้สวดได้ง่ายกว่าบทที่ไม่เคยสวดหรือคนที่ไม่เคยสวดเป็นต้น 9. เมื่อเห็นไปตามธรรมนี้ ให้พวกเราเร่งปฏิบัติภาวนา จะได้ผลหรือไม่ได้ผลตามหวังหรือฟังผู้อื่นมา ก็อย่าไปใส่ใจ ขอให้สร้างเหตุ อย่าไปหวังผล ทำเท่าไรทำอย่างไรก็ย่อมได้ผลเช่นนั้น อย่างแน่นอน ค่อยๆสะสมทีละเล็กทีละน้อย ไม่ต้องรีบ เพราะเมื่อสร้างเหตุดีแล้ว ผลดีย่อมมีตามเหตุที่สร้างไว้แน่นอน ทำน้อยได้มากไม่มี ทำมากได้น้อยไม่มี 10. การภาวนาง่ายๆสำเร็จง่ายๆนั้นอาจมีได้แต่บารมีที่สร้างไว้เดิมคงต้องมีพอควรแล้ว แม่พ่อแม่ครูบาอาจารย์ของเราแต่ละท่านที่เรากราบไหว้บูชา ก็ผ่านเป็นผ่านตายมาแล้วทุกองค์ เรามีบุญมากกว่าท่านหรือถึงอยากจะทำปฏิบัติสบายๆได้ผลง่ายๆ? การปฏิบัติภาวนานั้นทำให้เราเห็นทุกข์ในการปฏิบัติ เห็นทุกข์ภายในภายในใจนี้เป็นจริง ภาวนานี้ประกอบด้วยสิ่งต่างๆที่สกปรกไม่สวยงาม มีหนังหุ้มห่อตบตาไว้ เสลี่ยมไปชราไปจริง ทั้งนี้เพื่อจะได้เกิดความกลัวความเบื่อหน่ายในวัฏฏะนี้ เพื่อจะได้มีกำลังมีความเพียรเพื่อการออกจากทุกข์นี้ต่อไป เรื่องความทุกข์ในการภาวนาเป็นเพียงบาทฐานแรกที่เราต้องเห็นต้องผ่านก็เท่านั้นเอง ทุกข์ขณะภาวนากับจิตดวงนี้จะแยกจากกันตอนตายนั้นมากกว่าไม่รู้ก็ทำ ไม่ฝึกไว้ไม่เรียนรู้การภาวนาการพิจารณาไว้ ถึงเวลาตาย จะมีสัมมาทอฐ นำจิตนี้ไปสู่ภพภูมิที่ดีนั้นคงเป็นไปได้ยากมากๆ การภาวนาสมาเสมอ พิจารณาทุกข์เสมอๆ ถึงเวลาก็ผ่านไปได้ง่ายดายเพราะคุ้นเคยคุ้นชินแล้ว นักภาวนาจึงดูได้ตรงนี้ ขณะเผชิญกับเหตุการณ์จริงในชีวิตนั่นเอง นักภาวนาที่พูดได้เพียงอย่างเดียว จะพูดสวยงามเช่นใดก็ได้ แม้จะดูดีแต่ก็ไม่มีผลตามคำพูดได้ 11. ทำความดีแม้เล็กน้อยก็ควรกระทำ ความชั่วแม้เล็กน้อยก็ไม่ควรกระทำ ปัจจัยในการทำบุญแต่ละครั้งไม่ใช่ตัววัดค่าบุญ เจตนาและความบริสุทธิ์ในทานนั้นสำคัญกว่าตัวเลข ยอดเงิน บุญกุศลไม่ได้มีไว้ขาย อย่าทำบุญด้วยความโลภหากำไรจากการทำบุญ

ปาฏิหาริย์แห่งเวลา ณ ปัจจุบัน เวลาในวันนี้ เดี่ยวนี้ เป็นเวลาที่สำคัญที่สุด ของทุกๆคน

ทางเดินสายนี้ไม่เรียบหรูไม่สะดวกสบาย ไม่เป็นที่ชมชอบของผู้คน แต่ปลายทางนั้นมีสิ่งล้ำค่ารออยู่ แต่อย่างไรก็ตาม เราจะไม่เสียเบงก่า ต้องเดินไปเพียงผู้เดียวเพราะ เรามีเพื่อน กัลยาณมิตร ที่คอยเดินไปร่วมทางกับเรา แม้ไม่มากนัก แต่ก็พอเพียงสำหรับความสุขกายสุขใจที่เราจะมอบให้กันและกัน.....แล้วสักวันเราจะผ่านพ้นไปด้วยกัน...

21 ตค.64 ทริปถวายผ้าจำนำ

สำนักสงฆ์ทรัพย์สวนพลู

กราบถวายผ้าจำนำพรรษาและปัจจัยไทยธรรมแด่ท่านป๊ว ท่านปรารถนาว่าพวกเราที่นี่ตั้งแต่เริ่มสร้างวัด มากราบถวายท่านทุกปี สร้างอะไรๆไว้ก็มากแล้ว ถึงเวลาต้องสร้างใจตนเองบ้างแล้ว ออกพรรษานี้ใครที่ตั้งใจจะไว้ว่าจะทำดีในเรื่องต่างๆ ผู้ใดที่ทำสำเร็จก็ขออนุโมทนาบุญด้วย แต่จะให้ดีกว่านั้น ขยายจากสามเดือนเพิ่มอีกเก้าเดือนเป็นหนึ่งปีน่าจะดีนะ เวลาเพียงแค่สามเดือนถึงแม้จะพอยังกิเลสได้ แต่เวลาในชีวิตนั้นเทียบกันไม่ได้เลย ขอให้พวกเราขยายการทำความคิด เช่น รักษาศีล ภาวนา เพิ่มจากสามเดือนเป็นหนึ่งปี เพิ่มไปเรื่อยๆจนตลอดชีวิตจึงจะดี.....

วัดแสงธรรมวังเขาเขียว

เรามาถึงวัดเข้าไปเพียงสิบห้านาที ท่านอาจารย์โสภณาเข้าไปพักแล้ว เราจึงกราบถวายผ้าจํานำพรธรรมา และปัจจัยไทยธรรมกับพระที่อยู่เวรแทน ท่านอนุโมทนาบุญกับคณะพวกเราด้วย ท่านว่า วัดปิดมานานและเพิ่งเปิดวันนี้เพียงวันเดียว เพราะเป็นวันออกพรรษา คิดถึงครูจารย์ที่ไม่ได้พบกันนาน แต่ก็ด้วยเหตุปัจจัยจนครบ ออกจากวัดมาจึงได้พอมีเวลาทานอาหารร่วมกันครับ

วัดป่าภูผาผึ้ง

ตกเย็นคณะเราได้เข้าพักภาวนา ณ วัดป่าภูผาผึ้ง เสมือนกลับบ้านอีกครั้ง เข้าที่พักอาบน้ำอาบทำเสร็จ ก็ไปรวมตัวกันทำวัตรเย็นที่ศาลา หลังทำวัตรเสร็จท่านอาจารย์ยังพานั่งภาวนาต่อจนตีสองจึงทำวัตรเช้าร่วมกัน เสร็จแล้วจึงแยกย้ายกันไปพักผ่อนที่พักของตนๆ แต่ตอนขากลับชาวคณะเราอยู่กันไม่ครบแล้ว! ส่วนพวกเราบางคนคงทำสมาธิภาวนานานไปหน่อย ตาค้างจนต้องสนทนารธรรมกันต่อจนสว่างเลยครับ

ก่อนการภาวนา ท่านปิงให้ธรรมะพวกเรา เรื่องการภาวนา ท่านว่าเรากลับมาบ้านเก่าที่เคยบวชเรียน แต่ให้คณะทุกท่านให้รองกลับบ้านบ้าง คือ ลองเลิกใช้มือถือที่เราให้ความสำคัญมันอย่างมากดูบ้าง จิตใจเราผูกอยู่กับมือถือ อยู่กับข่าวสารต่างๆมากมาย จนไม่มีเวลาได้กลับบ้านคือกลับมาสู่ ใจตนเองบ้างเลย ร่างกายเรายังต้องพักผ่อน ใจก็เหมือนกัน การที่มีเวลาให้จิตใจได้อยู่กับการสงบบ้าง ให้ใจได้พักผ่อน ภายใจจึงได้รับความสุขสงบกลับคืนมาได้บ้าง คีที่วัดแห่งนี้ไม่ค่อยมีสัญญาณมือถือ จึงทำให้เราได้มีเวลาอยู่กับตัวกับใจตนเองบ้าง จึงอยากให้พวกเราใช้เวลาดีๆเช่นนี้ให้เป็นประโยชน์กับตนเองบ้าง

22 ต.ค. 64

พิธีมุทิตาสักการะพ่อแม่ครูอาจารย์อัมในวาระ อายุวัฒนะมงคล 84ปี (ตค.64) เช้า 22 ต.ค.แบ่งงานกัน ทำ ฝายหนึ่งจัดเตรียมอาหาร ฝายหนึ่งจัดเตรียมผ้าไตรไทยธรรมถวายพ่อแม่ครูอาจารย์รวม 18 วัด คือวัดป่าภูผาผึ้งและวัดเล็กๆโดยรอบ ที่มีพระจำพรรษาไม่มากนัก โดยจัดถวายผ้าไตรครอง(ผ้าจํานำ)แต่ท่านเจ้าอาวาส/

ประธานสงฆ์ ส่วนพระลูกวัดทุกรูปเราจัดถวายผ้าไตรอาศัยให้ทุกรูปรวมสี่สิบสองไตร ส่วนผ้าไตรครองรวม สิบแปดวัดครบปัจจัยที่ถวายรวม 130,000 บาทครับ

ได้เวลาเจ็ดโมงเราพร้อมกันตักบาตรพ่อแม่ครูบาอาจารย์ที่มาพร้อมในพิธีทุกรูป เสร็จก็ร่วมกันกราบ ถวายพานรูปเทียนแพและผ้าไตร(ผ้าจ่านำพรรษา)แต่พ่อแม่ครูอาจารย์อ้อม หน้าห้องท่าน เพราะไม่ต้องการให้ ท่านเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรค เสร็จแล้วก็กราบนิมนต์พ่อแม่ครูอาจารย์ท่านเจ้าอาวาสและประธานสงฆ์ทั้งสิ ปแปดวัดมารับผ้าจ่านำพรรษาบริเวณข้างศาลาใหญ่ โดยกล่าวคำถวายผ้าจ่านำพรรษาเสร็จครูจารย์ทุกท่านก็ได้ พิจารณาซักผ้าบังสุกุลร่วมกันทุกองค์ (เช่นเดียวกับที่พ่อแม่ครูจารย์เบนพากระทำที่วัดคอยธรรมเจดีย์ครับ) เสร็จพิธีพระสงฆ์รับจ้งหัน ส่วนพวกเราที่รับกันบาตรกัน นับว่าเป็นพิธีที่เรียบง่ายตามแบบที่ครูจารย์ท่านพา ดำเนินนะครับ

วัดป่าอานานิมิตร

ตั้งใจมากราบถวายผ้าจ่านำพรรษาปัจจัยไทยธรรม หลวงปู่อ้วน แต่ท่านเข้าพักแล้ว เราจึงกราบ ถวายท่านพระมหาแทนครับ เสร็จแล้วจึงได้ไปกราบกุฎิที่หลวงปู่มั่นเคยพักภาวนา ระลึกถึงองค์ท่าน ทางวัด กำลังสร้างพระมหาเจดีย์ เราจึงได้ร่วมบุญใหญ่ครั้งนี้ด้วย เพื่อนๆท่านใดประสงค์จะร่วมบุญ เรียนเชิญนะครับ

วัดป่าสีห์พนม

ตั้งใจมากราบหลวงปู่บุญมา แต่ท่านไปงาน
กฐินวัดอื่นเลยไม่ได้กราบท่านครับ

วัดพระธาตุฝู่น

กราบหลวงปู่เลื่อน ถวายผ้าจํานำพรญา บัจจัยไทยธรรม ร่วมสร้างเจดีย์พระธาตุฝู่นและเจดีย์บูรพาจารย์ ท่านให้คติธรรมพวกเราให้มองพิจารณาสิ่งภายนอกตัวทั้งหลาย แล้วกลับมาบ่มองย้อนเข้ามามองตนเอง พิจารณาสิ่งภายนอกนั้นเปรียบเทียบกับภายในใจของเรา จึงเห็นความปกติธรรมคาของสรรพสิ่งทั้งหลาย มีเกิดขึ้นตั้งอยู่ สักพักแล้วก็ดับไป สิ่งทั้งหลายล้วนเกิดจากเหตุ เมื่อเหตุดับไป สิ่งนั้นย่อมตั้งอยู่ไม่ได้ต้องดับตามไป เมื่อเห็นเช่นนี้ก็เข้าใจธรรมชาติรอบตัว เข้าใจธรรมะ เมื่อนั้นภายในใจเรา-ตัวเราก็เป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาตินี้ มิได้มีอันใดแตกต่างไป เราจะม่มายึดตัวยึดตนไว้ จันเป็นทุกข์ทั้งกายทั้งใจ เมื่อเข้าใจทุกอย่างก็จะสงบไปเอง ด้วยปัญญาที่เห็นสภาพเกิดดับของสรรพสิ่ง

วัดป่าโนนสีทอง

กราบท่านอาจารย์หนูพิน ที่เพิ่งสร้างวัดใหม่มาได้สามปี ท่านย้ายมาจากเจ้าอาวาสวัดคอยแม่ปิ้ง เชียงใหม่ ท่านเป็นพระอุปัชฌาย์หลวงปู่แหวนอยู่นานครับ วัดใหม่กำลังปลูกต้นไม้ อาคารหลักๆก็เสร็จไปเกือบหมดแล้วครับ สนุกกับท่านมากกว่ายึดถือกว่าปีได้สมัยไปทำผ้าตัดที่ฝางตั้งแต่ปี2531 ท่านปรารถนาจะสร้างพระเจดีย์เพื่อบูชาบูรพาจารย์ คล้ายกับของหลวงปู่เลื่อนวัดพระธาตุฝู่น เราจึงปวารณารับปากท่านจะร่วมสร้างเจดีย์นี้ด้วย เพื่อนๆท่านใดประสงค์จะร่วมบุญด้วยกันเรียนเชิญนะครับ งบก่อสร้างประมาณเจ็ดล้านบาทครับ

วัดป่าอัครมโนพัฒนาราม

กราบถวายผ้าจํานำพรญา บัจจัยไทยธรรม แต่ครูจารย์สมหมาย วันนี้ท่านมาสร้างวัดใหม่-วัดป่าอัครมโนฯ เราจึงพาคณะมากราบถวายท่าน ท่านให้พรและธรรมโอวาทแก่คณะเราด้วย

ท่านสอนหลักการภาวนา โดยให้มีสติรับรู้สิ่งต่างๆที่เข้ามาทางกายทางใจ(อายตนะ) เมื่อมีสติมีสมาธิใจก็จะพิจารณาเห็นความเป็นจริง หลุดพ้นจากกิเลส ตัณหาและอุปาทาน ในภายในใจนี้ได้ สิ่งที่เคยมองเห็น

ความรู้ความคิดต่างๆที่เขารู้ก็จะเปลี่ยนไป ดูกดงพลิกฟ้าพลิกดิน คือไม่เหมือนเดิมอีกเลย เราก็จะอยู่ในสภาวะที่รวมอยู่แต่ไม่เกี่ยวข้อง วางสงบสุขตลอดไป ขอให้พวกเราตั้งใจประพฤติปฏิบัติให้มากขึ้นทุกคน

23 ต.ค.64 ทริปถวายผ้าจ่านำ

วัดป่าบ้านตาด

กราบองค์หลวงตาพระมหาบัว ฌ วัดป่าบ้านตาด ร่วมถวายผ้าพระกฐิน -ผ้าจ่านำพรรษา บัณฑิตไทยธรรม ใ้บาตร ฌ วัดป่าบ้านตาด บ้านอีกหนึ่งหลังที่กลับมาเยือน เรามวขที่นี้หนึ่งพรรษาปี2547 และได้มีโอกาสดูแลองค์ท่านก่อนละชั้นเป็นเวลาแปดเดือน

วัดป่าภูหินร่องก้อน

กราบครูจารย์สุนทร วัดป่าภูหินร่องก้อน ถวายผ้าจ่านำพรรษาบัจจัยไทยธรรม รับฟังธรรมโอวาทจากท่าน ท่านเตือนพวกเราให้มีความเพียรอย่างี่เกียง ตั้งใจภาวนาสมาเสมอ รักษาศีล ทำแต่สิ่งดีๆ ท่านให้ข้อคิดเกี่ยวกับการก่อสร้าง โดยเฉพาะทางพระพุทธศาสนา เช่นวิหาร เจดีย์ต่างๆ ให้สร้างด้วยใจที่ศรัทธาบูชาคุณพระรัตนตรัย อย่าสร้างด้วยอิฐด้วยปูน เพราะวัดถุนั้น ก็เปรียบเสมือนตัวเราเช่นกัน มีแก่ชราและตายคือพุพังลงไป ถ้าใจยังติดอยู่ที่เกิดทุกข์ได้ ท่านให้มองว่าแม้เพียงเศษอิฐเศษปูนที่หลงเหลืออยู่ ก็สามารถนำเราไปสู่ประวัตินั้นๆ เช่นความเจริญรุ่งเรือง หลักธรรม ปรัชญา ข้อคิด ความศรัทธาของผู้คนในพระพุทธศาสนา และพระธรรมคำสอนขององค์พระศาสดาได้ อิฐก้อนหนึ่งจึงมีค่ากว่าวัดถุขึ้นหนึ่งมากนัก กระดูกในกายเราที่เหลือจากการจากไปอาจมีค่าน้อยกว่าอิฐได้ ท่านไม่ค่อยแข็งแรงนัก เราก็เป็นห่วงท่านอยู่เสมอ ได้เรียนปรึกษาขอให้ท่านมาสอนปฏิบัติภาวนาแต่ท่านไม่ค่อยแข็งแรงพอจะมาสอนพวกเราได้ครับ ใครสนใจคงต้องมาหาท่านเองนะครับ

วัดป่าหนองแสง-สร้างพระใหญ่

กราบพ่อแม่ครูอาจารย์หลวงปู่เสน ถวายผ้าจ่านำพรหมยาปัจจัยไทยธรรม ช่วยท่านสร้างพระใหญ่ และ ซื่อรตพยาบาลให้รพ.เป็นสาธารณกุศล ท่านกรุณาอมพระแม่เหล็กและกลัดติดหน้าอกให้ผู้ชายในคณะทุกๆ คนด้วยครับ แต่ที่สำคัญกว่าก็คือธรรมโอวาทที่มอบให้พวกเราในโอกาสออกพรรษาปีนี้

ท่านเล่าให้พวกเราฟังถึงการปฏิบัติสมัยที่ท่านอยู่กับหลวงปู่บัว ท่านลองพิจารณาอาหาร โดยเริ่มฉันทันประมาณ 52 คำ และค่อยๆ ลดลงจนถึงจุดที่ท่านภาวนาได้ดี อยู่ประมาณ 12-15 คำข้าว ท่านว่าท่านยังเคย ฉันทันแค่ห้าคำข้าวก็ภาวนาดีเหมือนกัน แต่ที่ท่านสอนเพราะอยากให้เรารู้จักนิเวศน์ทั้งห้า

***กามฉันทะ - ความพอใจ ตัดใจ ในความสุขภายนอกต่างๆ ทั้งหมด

พยาบาท - ความไม่พอใจ จากความไม่ได้สมดังปรารถนา

ทินมิทธะ - ความขี้เกียจ ท้อแท้ อ่อนแอ ไร้กำลังทั้งกายใจ

อุทธัจจะกุกกุกจะ - ความคิดที่ทำให้ใจไม่สงบนิ่ง

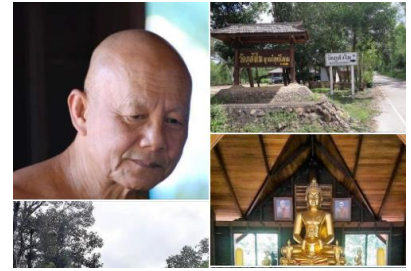
วิจิกิจฉา - ความไม่แน่ใจ สงสัย กังวล ไม่มีมั่นใจ***

ท่านว่าท่านตั้งชื่อมันเป็นเจ้าผีบ้าทั้งห้าตัว ท่านสอนให้เอาชนะเจ้าผีบ้าทั้งห้าให้ได้ ด้วยสติ-สมาธิ- ปัญญา โดยยกตัวอย่าง การต่อสู้กับความตระหนี่ ท่านว่าเบื้องต้นในการต่อสู้ความตระหนี่ก็ต้องผ่านเจ้าผีบ้า ทั้งห้าก่อน จึงจะทำทานได้ แต่ทำได้มากได้น้อยก็แล้วแต่บุคคล ท่านสอนเราว่าความตระหนี่เหมือนเบาะที่ท่านนั่งอยู่ ถ้ายังมีความตระหนี่นั่งอยู่ สิ่งอื่นๆ จะเข้ามาได้อย่างไร (สิ่งอื่นๆ ที่ท่านว่าหมายถึง ความมีโชค ผล ของบุญกุศล ความมั่งมี ร่ำรวย-เป็นต้น เพราะฉะนั้น ผู้ที่ทำบุญ ละความตระหนี่ในใจได้ บุญกุศลจึงมาหาเขาได้ มากกว่าผู้อื่น ลองพิจารณากันดูนะครับ... แต่เท่าที่เห็น ผู้ที่ทำบุญโดยไม่หวังผลตอบแทนใดๆ ไม่เห็นเคยมีผู้ใด ขัดสนอับจนเลยครับ..

วัดกุสุมโง

ตั้งใจจะมาราบท่านอาจารย์วันชัย แต่วัดปิด พอดีกำลังจะออกมา มีรถมาส่งของเลยให้ถามพระในวัดว่าเข้าไปถวายได้ไหม ท่านว่าให้เขาไปถวายไว้ที่ศาลาได้ เราเลยได้ไปกราบถวายผ้าจํานำพรญา ปัจจยไทยธรรมพ่อแม่ครูจารย์วันชัยได้ด้วย กราบอนุโมทนาทุกๆท่านครับ

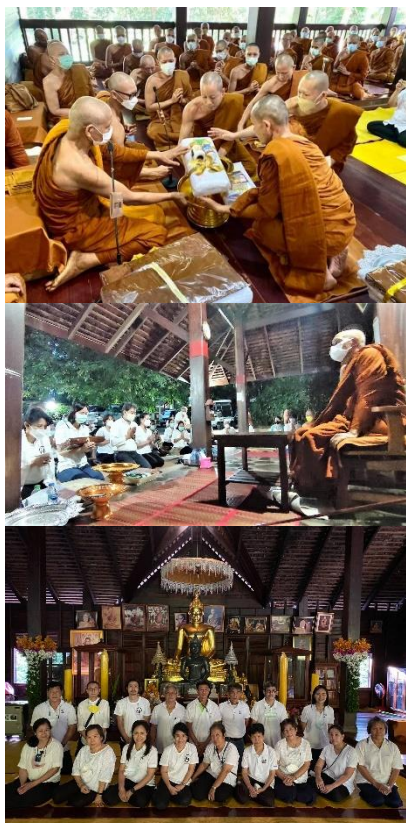

วัดป่าทับกุง-ถ้ำสหาย

วัดถ้ำสหายก็เช่นกันครับ มาถึงเย็นแล้ว แต่วัดก็ปิดอยู่ยังไม่เปิดครับ โทรประสานกับคุณแม่ชีลำไย ท่านจึงให้วางของไว้หน้าวัดแล้วให้คนไปรับมาครับ เราจึงได้กราบถวายผ้าจํานำพรญา ปัจจยไทยธรรมไว้ที่หน้าวัดตามที่แม่ชีบอกครับ ปกติทุกปีมาก็ยังได้พบท่านแต่ปีนี้ ป้องกันโควิด คงต้องช่วยกันครับ พระก็เยอะคนในวัดก็เยอะ ถ้าใครคิดเชื่อมาคงเป็นเรื่องใหญ่ มาตรการที่พ่อแม่ครูจารย์ท่านพิจารณาแล้วคงต้องเคารพนะครับ

24 ต.ค.64 ถวายผ้าจํานำพรญาวัดป่าภูผาแดง
เช้ามี่วันที่ 24 คณะเราได้ใส่บาตรและถวายผ้าจํานำพรญาท่านกนก วัดป่าภูผาแดง ที่ท่านกำลังควบคุมงานก่อสร้างพระมหาเจดีย์องค์หลวงตาบ้านตาดอยู่ครับ มีเวลาสนทนากันไม่นานแต่ก็ได้ช่องทางติดต่อกันแล้ว ดีใจมากครับ

กฐินวัดถ้ำเต่า

กราบพ่อแม่ครูอาจารย์หลวงปู่บุญมี ถวายผ้าจํานำพรญา ไทยธรรม และปัจจย 1 แสนบาทเพื่อเป็นปัจจยสร้างวิหารพระธรรมเจดีย์ ณ สวนป่ามอกระโดน (ผ่อนส่งเดือนละ 1 แสนต่ออีกห้าแสนบาท) เช้า 24 ต.ค. ก็ใส่บาตรพระสงฆ์และร่วมพิธีทอดกฐิน ณ วัดป่าศรัทธาถวายครับ ท่านว่าผ้าจํานำพรญา เป็นผ้าที่ทอดถวายให้พระที่จําพรรษาครบสามเดือนสามารถรับกฐินก็ได้ผ้าจํานำก็ได้ แต่สามารถทอดถวายสงฆ์โดยระบุพระก็ได้ ไม่ระบุถวายสงฆ์โดยรวมก็ได้ ครบห้ารูปก็ได้ไม่ครบก็ได้ แต่ถ้าถวายสงฆ์องค์รวมเป็นสังฆทานต้องมีพระอย่างน้อยสี่รูปจึงรับไปใช้ได้

ผ้าจํานำพรญา เรียกอีกอย่างว่าอัจเจกจีวร หรือ ผ้าทอดค่วน คือถวายโดยค่วน สำหรับผู้มีฐานะจําเป็นท่านอนุญาตให้ทอดได้สิบวันก่อนออกพรรษา สำหรับ ผู้เจ็บป่วย มีฐานะค่วน ผู้จะไปออกศึกสงคราม หรือผู้เพ็งมิศรัทธาในพระพุทธศาสนาเป็นต้น ดีที่พวกเราช่วยกันรักษาพระธรรม

วินัยกันไว้ เพราะส่วนใหญ่ผู้คนมักลืมนักจะลืมเลือนไปกันหมดแล้ว อานิสงค์ก็เท่ากับผ้ากฐินเช่นกัน แต่ต้องดูที่เจตนาด้วย

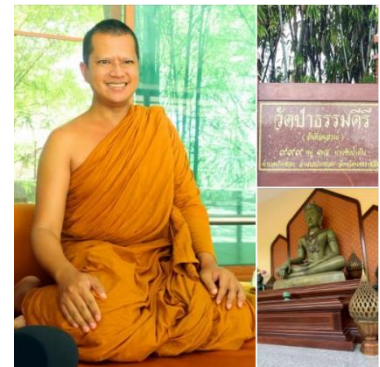
วัดอุดมคงคาศรีเขต

ตั้งใจมากราบหลวงปู่ผาง ซึ่งท่านละชั้นไปแล้ว มีพระอาจารย์ยังค์ เป็นเจ้าอาวาสในปัจจุบัน แต่ท่านไม่อยู่กันทั้งวัด จึงได้แค่กราบพระธาตุเจดีย์แล้วจึงลากลับครับ

วัดป่าธรรมคีรี

กราบถวายผ้าจํานำพรรษาปัจฉิมไทยธรรมท่านอาจารย์คม วัดป่าธรรมคีรี ท่านให้ข้อคิดว่าการเที่ยววิ่งไปหาบุญกับครูบาอาจารย์นั้นดีแต่น่าจะเอาเวลามาท่านาคิดว่า ถ้าเห็นว่าทำอะอะไรแล้วบุญมาก ก็ส่งปัจจัยโอนไปตามวัดร้อยวัดพันวัดก็ได้ ไม่เสียเวลาเสียค่าใช้จ่ายเดินทางด้วย พระที่ชอบไปตามงานนั้นงานนี้ก็ไม่ว่าเหมาะสมควรจะเอาเวลามาปฏิบัติภาวนา ท่านว่าท่านจะไม่ออกหน้า ไม่ออกสื่อเพื่อหาชื่อเสียง แต่คอยช่วยอยู่ข้างหลังก็ได้ ก็ทำงานต่างๆเอาหน้าเอาตาเอาชื่อเสียงไม่สมควรกับการเป็นพระเลย ยิ่งไปทะเลาะกันในงานยิ่งไม่สมควร

27 ต.ค.64 สรุปรูปธรรมะ ทริปปจํานำพรรษา 64 (ภาคอีสาน)

ปี 2564 พวกเราเดินทางไปกราบถวายผ้าจํานำพรรษาพ่อแม่ครูบาอาจารย์ ครั้งที่สองในภาคอีสาน ระหว่าง 21-24 ต.ค. จำนวน 18 วัด โดยที่วัดภูผาผึ้งได้นิมนต์พระจากวัดรอบๆบริเวณมาอีก 18 วัด เพื่อร่วมในพิธีมุขิตาสักการะครูจารย์อัมในวาระอายุวัฒนมงคลครบ 84 ปี ค่าใช้จ่ายในทริปนี้รวม 691,643 บาท เป็นค่าปัจจัย 340,000 บาท ไทยธรรมและผ้าจํานำ 303,500 บาท ค่าเดินทางประมาณ 50,000 บาท รวมค่าใช้จ่ายสองครั้งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือประมาณ 9 แสนบาท ยังมีทริปต่อไปอีกประมาณสิบวัดได้แก่ วัดถ้ำผาคำ, วัดถ้ำธารลอด, วัดป่ากตัญญูดาราม, วัดบางกะม่วง เป็นต้น แต่เราคงไม่ได้จัดเป็นคณะเช่นนี้เพราะแต่ละที่ห่างไกลกันมากกราบอนุโมทนาทุกท่านที่มีส่วนในบุญกุศลนี้ะครับ

การถวายผ้าจํานำพรรษาเป็นการรักษาพระธรรมวินัยที่มีพระพุทธบัญญัติไว้ให้คงอยู่ต่อไป อานิสงค์ก็เหมือนกับผ้ากฐิน ซึ่งปัจจุบันเปลี่ยนไปเป็นกฐินเงินเป็นหลักไปเสียแล้ว แต่ก็ยังเป็นไปตามกระแสในการที่วัดต้องการปัจจัยไปใช้จ่ายในเรื่องต่างๆนั่นเอง นอกจากการถวายผ้าจํานำพรรษาและบริวารรวมทั้งปัจจัยตามวัดต่างๆแล้ว สิ่งที่เราจะไ้ระหว่างการเดินทางคือ การได้เข้าทำบุญกับพ่อแม่ครูบาอาจารย์ ได้สนทนาเรื่องต่างๆที่เราอาจได้มีโอกาสไ้รับใช้ท่านได้ รวมทั้งไ้รับฟังธรรมโอวาท ไ้รับฟังประสบการณ์การปฏิบัติภาวนาจากพ่อแม่ครูบาอาจารย์ ซึ่งหาฟังไ้ยากยิ่ง และเป็น การสร้างกำลังใจให้พวกเราไ้เป็นอย่างดี ระหว่างทางยังไ้ได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์การภาวนากับเพื่อนๆกัลยาณมิตรที่ร่วมเดินทางไปด้วยกันอีกด้วย แม้แต่ในสมัยพุทธกาล พระสงฆ์ที่ไปปฏิบัติภาวนาในที่ต่างๆ ก็จะมาทูลรายงานผลการปฏิบัติภาวนาแต่พระผู้มีพระภาคเจ้า การที่พวกเราไ้กลับมารายงานผลการปฏิบัติแก่พ่อแม่ครูบาอาจารย์ก็คงเป็นการดีเช่นกัน ปีหนึ่งๆเราก็มี

เพียงทริปลวายน้ำฝั้น และถวายน้ำจมน้ำพรหมสองครั้งที่จะมีโอกาสได้กราบฟังธรรมโอวาทจากท่าน คงนับว่าไม่มากจนเกินไปนะครับ

ในโอกาสนี้ ขออนุญาตแบ่งปันธรรมะระหว่างการเดินทางให้เพื่อนๆที่ไม่ได้ไปด้วยนะครับ อาจไม่ครบ ไม่มากนักแต่ก็พยายามเก็บรวบรวมมาครับ

1. สร้างอะไรๆไว้ก็มากแล้ว ถึงเวลาต้องสร้างใจตนเองบ้างแล้ว ออกพรรษาปีนี้ใครที่ตั้งใจจะไว้ว่าจะทำดีในเรื่องต่างๆ ผู้ใดที่สำเร็จก็ขออนุโมทนาบุญด้วย แต่จะให้ดีกว่านั้น ขยายจากสามเดือนเพิ่มอีกเก้าเดือนเป็นหนึ่งปีน่าจะดีนะ เวลาเพียงแค่สามเดือนถึงแม้จะพอขยับยังกิเลสได้ แต่เวลาในชีวิตนั้นเทียบกันไม่ได้เลย ขอให้พวกเราขยายการทำความคิด เช่น รักษาศีล ภาวนา เพิ่มจากสามเดือนเป็นหนึ่งปี เพิ่มไปเรื่อยๆจนตลอดชีวิตจึงจะดี

2. เรื่องการภาวนา ท่านว่าเรากลับมาบ้านเก่าที่เคียบวชเรียน แต่ให้คณะทุกท่านให้รองกลับมาบ้าง คือ ลองเลิกใช้มือถือที่เราให้ความสำคัญมันอย่างมากดูบ้าง จิตใจเราผูกอยู่กับมือถือ อยู่กับข่าวสารต่างๆมากมาย จนไม่มีเวลาได้กลับบ้านคือกลับมาสู่ใจตนเองบ้างเลย ร่างกายเรายังต้องพักผ่อน ใจก็เหมือนกัน การที่มีเวลาให้จิตใจได้อยู่กับการสงบบ้าง ให้ใจได้พักผ่อน ใจจึงได้รับความสุขสงบกลับมาได้บ้าง ดิที่วัดแห่งนี้ไม่ค่อยมีสัญญาณมือถือ จึงทำให้เราได้มีเวลาอยู่กับตัวกับใจตนเองบ้าง จึงอยากให้เราใช้เวลาดีๆเช่นนี้ให้เป็นประโยชน์กับตนเองบ้าง

3. ให้เรามองพิจารณาสิ่งภายนอกตัวทั้งหลาย แล้วกลับมาขยี้เข้ามามองตนเอง พิจารณาส่ภายนอกนั้นเปรียบเทียบกับกายกับใจของเรา จึงเห็นความปกติธรรมดาของสรรพสิ่งทั้งหลาย มีเกิดขึ้นตั้งอยู่สัักพักแล้วก็ดับไป สิ่งทั้งหลายล้วนเกิดจากเหตุ เมื่อเหตุดับไป สิ่งนั้นย่อมตั้งอยู่ไม่ได้ต้องดับตามไป เมื่อเห็นเช่นนี้ก็จะเข้าใจธรรมชาติรอบตัว เข้าใจธรรมะ เมื่อนั้นกายใจเรา-ตัวเราก็เป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาตินี้ มิได้มีอันใดแตกต่างไป เราจะม่มายึดตัวยึดตนไว้ จนเป็นทุกข์ทั้งกายทั้งใจ เมื่อเข้าใจทุกอย่างก็จะสงบไปเองด้วยปัญญาที่เห็นสภาพเกิดดับของสรรพสิ่ง.....

4. หลักการภาวนา นั้นให้มีสติรับรู้สิ่งต่างๆที่เข้ามาทางกาย ทางใจ(อายตนะ) เมื่อมีสติมีสมาธิ ใจก็จะพิจารณาเห็นความเป็นจริง หลุดพ้นจากกิเลส ตัณหาและอุปาทาน ในภายในใจนี้ได้ สิ่งที่เคยมองเห็น ความรู้ความคิดต่างๆที่เคยรู้ก็จะเปลี่ยนไป คุจดังพลิกฟ้าพลิกดิน คือไม่เหมือนเดิมอีกเลย เราก็จะอยู่ในสภาวะที่รวมอยู่แต่ไม่เกี่ยวข้อง วางสงบสุขตลอดไป ขอให้พวกเราตั้งใจประพฤติปฏิบัติให้มากขึ้นทุกๆคน...

5. ครูจารย์ท่านเตือนพวกเราให้มีความเพียรอย่าขี้เกียจ ตั้งใจภาวนาสมาสมาธิ รักษาศีล ทำแต่สิ่งดีๆ ท่านให้ข้อคิดเกี่ยวกับการก่อสร้าง โดยเฉพาะทางพระพุทธศาสนา เช่นวิหาร เจดีย์ต่างๆ ให้สร้างด้วยใจที่ศรัทธาบูชา คุณพระรัตนตรัย อย่าสร้างด้วยอิฐด้วยปูน เพราะวัดถุนั้น ก็เปรียบเสมือนตัวเราเช่นกัน มีแก่ชราและตายคือพุงลงไป ถ้าใจยังติดอยู่ก็เกิดทุกข์ได้ ท่านให้มองว่าแม้เพียงเศษอิฐเศษปูนที่หลงเหลืออยู่ ก็สามารถนำเราไปสู่ประวัติของสิ่งนั้นๆ เช่นความเจริญรุ่งเรือง หลักธรรม ปรัชญา ข้อคิด ความศรัทธาฯของผู้คนในพระพุทธศาสนา และพระธรรมคำสอนขององค์พระศาสดาได้ อิฐก้อนหนึ่งจึงมีค่ากว่าอิฐชิ้นหนึ่งมากนัก กระจกในกายเราที่เหลือจากการจากไปอาจมีค่าน้อยกว่าอิฐได้ .....

6. คนเราล้วนมีความอยาก ความโลภ อยากได้ อยากมี มีความอยากไม่รู้จักพอทุกสิ่งล้วนคือกิเลส การต่อสู้กับกิเลสคือความอดทน เช่นตอนท่านบิณฑบาตแล้วท่านเห็นคนอื่นได้ปลาแต่ท่านไม่ได้รู้สึกอยาก พอไม่ได้รับแบ่งปันก็รู้สึกหงุดหงิดที่ท่านไม่ได้ ต่อมาท่านก็ใช้การลดปริมาณอาหารลงเพื่อลดความอยาก และท่านบอกว่าเราต้องเอาชนะเจ้าหงุดหงิด เจ้าสงสัย เจ้าความง่วง เจ้าพยายาม และเจ้าความอยากซึ่งเป็นสิ่งที่เราต้องใช้ความอดทนความเพียร โดยมีตัวรู้คือสติ ปัญญาในการเอาชนะเจ้าหงุดหงิด เจ้าสงสัย เจ้าความง่วง เจ้า

พยายาม และเจ้าความอยาก นอกจากนี้ท่านได้สอนว่ามนุษย์ส่วนใหญ่จะมีนิสัยขี้เกียจชอบนอน ท่านเปรียบว่า สมณะนอน 4 เศรษฐีนอน 5 จี๊เข้า นอน 8 อยากรจะเป็นอะไรก็เลือกเอา เราเลือกได้ เราต้องละความตระหนี่ถ้าจะเป็นเศรษฐีต้องละความตระหนี่หลวงปู่ยกตัวอย่างว่า ถ้าท่านไม่ลุกออกจากอาสนะก็ไม่มีใครเข้ามานั่งได้ ถ้าท่านลุกไปก็จะมีคนเข้ามานั่งแทนได้ ครูบาอาจารย์บอกว่าถ้าจะสอนใครต้องรู้จักจริตของแต่ละคนว่ามีความแตกต่าง ของ โลกะ โทสะ โมหะต้องมีกุศโลบายในการสอนที่ต่างกัน การฝึกปฏิบัติธรรมให้เกิดตัวรู้ความสามารถรู้ วาระจิต รู้อนาคตไม่ใช่ทางพ้นทุกข์ต้องมีสติกำกับ ในส่วนของโรคระบาดที่กำลังเกิดในขณะนี้ท่านผ่านมา 4 วาระ ที่ร้ายที่สุดคือ โรคฝีดาษ ทุกคนล้วนมีกรรม ทุกอย่างล้วนเกิดจากกรรม มีกรรมเป็นกำเนิด มีกรรมเป็นเผ่าพันธุ์ เพราะฉะนั้นทุกคน ถูกกำหนดมาด้วยกรรมที่ทำไว้ .....

7. ท่านว่าผ้าจ่านำพรรษา เป็นผ้าที่ทอดถวายให้พระที่จำพรรษาครบสามเดือน สามารถรับฐินก็ได้ผ้าจ่านำก็ได้ แต่สามารถทอดถวายสงฆ์โดยระบุพระก็ได้ ไม่ระบุถวายสงฆ์โดยรวมก็ได้ ครบห้ารูปก็ได้ ไม่ครบก็ได้ แต่ถ้ายถวายสงฆ์องค์รวมเป็นสังฆทานต้องมีพระอย่างน้อยสี่รูปจึงรับไปใช้ได้ ผ้าจ่านำพรรษา เรียกอีกอย่างว่าอัจเจกจีวร หรือ ผ้าทอดด่วน คือถวายโดยด่วน สำหรับผู้มีฐานะจำเป็นท่านอนุญาตให้ทอดได้สัปดาห์ก่อนออกพรรษา สำหรับ ผู้เจ็บป่วย มีฐานะด่วน ผู้จะไปออกศึกสงคราม หรือผู้เพิ่งมีศรัทธาในพระพุทธศาสนาเป็นต้น ดีที่พวกเราช่วยกันรักษาพระธรรมวินัยกันไว้ เพราะส่วนใหญ่ผู้คนมักลืมนักจะลืมเดือนไปกันหมดแล้ว อานิสงส์ก็เท่ากับผ้ากฐินเช่นกัน แต่ต้องดูที่เจตนาด้วย...

8. การเที่ยววิ่งไปหาบุญกับครูบาอาจารย์นั้นดีแต่น่าจะเอาเวลามาภาวนาดีกว่า ถ้าเห็นว่าทำเยอะแล้วบุญมากก็ส่งปัจจัยโอนไปตามวัดร้อยวัดพันวัดก็ได้ ไม่เสียเวลาเสียค่าใช้จ่ายเดินทางด้วย พระที่ชอบไปตามงานนั้นงานนี้ก็ไม่ใช่เหมาะสมควรจะเอาเวลามาปฏิบัติภาวนา ท่านว่าท่านจะไม่ออกหน้า ไม่ออกสื่อเพื่อหาชื่อเสียง แต่คอยช่วยอยู่ข้างหลังก็ได้ ก็ทำงานต่างๆเอาหน้าเอาตาเอาชื่อเสียงไม่สมควรกับการเป็นพระเลย ยิ่งไปทะเลาะกันในงานยิ่งไม่สมควร !...

9. การภาวนาแต่ละคนควรมีจุดมุ่งหมายที่ถูกต้อง (เชิงใหม่) เพื่อจะได้เดินไปในทิศทางที่ถูก เมื่อรู้ทิศทางแล้วควรมีที่อ้างอิงเพื่อตรวจสอบได้เสมอว่ายังอยู่ในเส้นทางที่ถูกหรือไม่

10...ธรรมะมีได้อยู่ที่ตัวหนังสือ ไม่ได้อยู่ที่รูปเคารพใดๆ แม้ท่องบ่นทุกวัน มีรูปเคารพติดตัวเสมอ แต่ไม่คิดพิจารณา ไม่ภาวนาไม่ปฏิบัติตาม จะได้ผลแห่งการปฏิบัติภาวนาได้อย่างไร?

11. ธรรมะ มีอยู่รอบๆตัวเรา เมื่อเราเข้าใจในธรรม- ธรรมชาตารอบตัว ความขัดแย้งใดๆ ทั้งภายนอก ภายในก็คงหมดไป แนวทางการดำเนินชีวิตก็จะสงบสุข ไม่ติดขัดกับตัวกับตน .....

12. การเดินทางไปทำบุญกราบพ่อแม่ครูอาจารย์นั้น สิ่งสำคัญมิใช่ วัตถุทาน ไม่ใช่เดินทางไปถ่ายรูป ไม่ใช่ไปเที่ยวเล่น แต่ต้องปฏิบัติภาวนา รักษาศีล สำรวมระวัง ไปตลอดการเดินทาง การฟังธรรมจากพ่อแม่ครูบาอาจารย์นั้น ต้องตั้งใจ มีสติ มีสมาธิ พิจารณาอรรถธรรมที่รินไหลลงไปใจ แม้ไม่ต้องท่องจำ ธรรมเหล่านั้นก็ยังคงติดตาติดใจ สามารถนำมาพิจารณาภายหลังได้ไม่รู้จักจบ แม้คณะภาวนา ธรรมเหล่านั้นก็จะผุดมาให้เรา รับรู้ซ้ำแล้วซ้ำอีก

28 ต.ค. 64 ทริปผ้าจํานำพรธษา 3

วันเสาร์อาทิตย์นี้ (30-31 ต.ค.) คณะเราจะไปกราบถวายผ้าจํานำพรธษา ที่วัดป่ากตัญญูธรรม พร้อมมอบของที่ระลึกจํานวน 50 ชุดให้ชาวบ้านบริเวณวัดด้วย เพราะมีพระจําพรธษาน้อยกว่าห้ารูปจึงรับผ้ากฐินไม่ได้ เราจึงถวายผ้าจํานำพรธษาแทนครับ ต่อจากนั้นก็จะไป วัดป่าเขาภูหลวง กราบสรีรสังขารหลวงปู่โม และพระอาจารย์อุทัย วัดป่าเขาใหญ่ฯ ในการนี้พวกเราจะได้มีโอกาสได้ไปดูที่ดินบริเวณเขาภูหลวง ที่มีผู้มอบถวายท่านพระอาจารย์มหาสมควร (ศิษย์องค์หลวงตาบ้านตาด) เพื่อสร้างเสนาสนะป่าแห่งใหม่ในที่ที่สัปปายะแก่การปฏิบัติภาวนา

29 ต.ค. 64 ส่งชุดผ้าจํานำพรธษถวายพ่อแม่ครูบาอาจารย์

เนื่องจากเวลาเรามีไม่พอจะไปกราบถวายผ้าจํานำพรธษาพ่อแม่ครูบาอาจารย์อีกหลายๆท่าน วันนี้จึงจัดเตรียมส่งให้พ่อแม่ครูบาอาจารย์อีกสามวัดด้วยกัน ที่วัดถ้ำธารลอดและวัดบางกะมาที่เป็นที่หลักเรือนภาวนาของเราเวลาที่มีปัญหาหรือมีเวลาพอจะอยู่กับตัวเองได้นานหน่อย และวัดหนองสระบ้านโนนขวาง ท่านคำสิงห์และท่านบวร ศิษย์ในองค์หลวงปู่แบบที่บุรีรัมย์ เพื่อนๆประสงค์จะร่วมบุญเรียนเชิญนะครับ

